

PIRMAS SKYRIUS

Pirmoji kulka įskrieja pro atvirą langelį virš klozeto, prie kurio stovi Luka. Jis ne iš karto supranta, kad tai kulka, ir ši tik per stebuklą neperskrodžia jam tarpuakio. Vos girdimai prašvilpusi pro šalį, ji sminga į plytelėmis išklijuotą sieną už Lukos. Jai įkandin su griausmais ir trenksmais pasipila sraigtasparnio sraigčių greičiu švilpiančių kulų lavina. Pasigirsta klyksmai, bet šūviai juos kaip mat numalšina. Lukai nespėjus užsitraukti kelnių užtrauktuko, nuleisti klozeto dangčio ir pasilypėjus pasižiūrėti pro langą, kad išsiaiškintų, iš kur sklinda šis siaubingas triukšmas, plačiai atvėrusi duris į vonios kambarį įleikia *mami*^{*}.

– *Mijo, ven*^{**}, – paragina ji taip tyliai, kad Luka jos neišgirsta.

Mama šiurkščiai pastumia jį dušo link. Užkliuvęs už išsikišusios grindų plytelės jis parpuola ir įsiremia į grindis rankomis. *Mami* užvirsta ant jo ir nuo smūgio jis įsikanda lūpą. Burnoje pajunta kraujo skonį. Tamsus raudonas lašelis užtykšta ant ryškiai žalios dušo plytelės. *Mami* nustumia Luką į kampa. Dušas be durų ir net be užuolaidų. Tai tik jo *abuelos*^{***} vonios kambario kampas su plytelėmis išklijuota pertvara. Pertva-

* Mamytė (isp.).

** Sūnau, eikš (isp.).

*** Senelės (*abuella* – senelė, močiutė, isp.).

ra kiek daugiau nei pusanthro metro aukščio ir siauresnė nei metro pločio – jeigu pasiseks, jos užteks, kad Lukos su mama nepastebėtų. Luka nugara atsišliejęs į sieną, siaurais pečiais įsispraudęs į kampą. Kelius prisitraukęs prie smakro, *mami* laiko jį glėbyje, primenančiame vėžlio kiautą. Vonios durys liko atdaros, Lukai neramu, bet per mamos glėbį ir menką *abuelos* dušo pertvarėlę jis jų nemato. Jis norėtų išsilaisvinti ir pirštu stumtelėti duris. Užtrenkti jas. Jis nesupranta, kad mama tyčia paliko jas atdaras. Nežino, kad uždarytos durys masina patikrinti, kas yra už jų.

Lauke vis dar aidi šūviai, pasklinda anglies ir degančios mėsos kvapas. *Papī* kepa *carne asada*** ir Lukos mėgstamiausias vištų kulšeles. Jam patinka, kai jos būna šiek tiek apskrudusios, mėgsta sodrų traškių odelių skonį. Mama atsigrėžusi žvilgteli Lukai į akis. Delnais iš abiejų pusių suima jam už galvos bandydama uždengti ausis. Šūviai lauke retėja. Paskui liaujasi ir vėl nuaidi tik trumpais proveržiais. Lukai atrodo, kad jie atkartoja padrikus jo šėlstančios širdies dūžius. Tarp aidinčių šūvių Luka užgirsta radiją, moters balsą, pranešantį: „*La Mejor 100.1 FM Acapulco!*“***, o tada „Banda MS“**** grupė uždainuoja, kokie jie laimingi įsimylėję. kažkas šauna į radijo imtuvą, paskui nusi juokia. Vyrų balsai. Dviejų ar trijų, Luka nesupranta. *Abuelos* kieme pasigirsta sunkūs žingsniai.

- Ar jis čia? – paklausia balsas už lango, visai prie pat.
- Taip.
- O vaikas?

* Tėvelis (isp.).

** Mėsos kepsnelius (isp.).

*** Geriausia radijo stotis! 100.1 FM Akapulkas! (Isp.)

**** Meksikos muzikos grupė iš Masatlano miesto, esančio Sinaloa valstijoje.

– *Mira*^{*}, kažkoks yra. Tai jis?

Lukos pusbrolis Adrianas. Su futbolo bateliais ir Ernandeso^{**} marškinėliais. Adrianas gali nenumetęs keturiasdešimt septynis kartus keliu atmušti *balón de fútbol*^{***}.

– Nežinau. Lyg ir to paties amžiaus. Nufotografuok.

– Ei, viščiukas! – sušunka kitas. – Skaniai atrodo. Nori?

Mami smakru prispaudusi Lukai galvą, tvirtai apglėbusi visą jo kūną.

– Palik tą vištą, *pendejo*^{****}. Patikrink namus.

Tupėdama *mami* siūbuoja, dar smarkiau spaudžia Luką prie sienos plytelių. Stipriai prisiglaudžia prie jo, ir tada abudu išgirsta atsitrenkiant sugirgždėjusias galines duris. Žingsnius virtuvėje. Trankius šuvių protrūkius. *Mami* atsigręžusi pastebi nuo lango krintančio šviesos ruoželio apšviestą ant grindų plytelės pūpsantį ryškų vienišą Lukos kraujo lašelį. Luka pajunta, kaip mama sulaiko kvapą. Stoja tylą. Į vonios kambarį veda kilimėliu išklotas koridorius. *Mami* užsismaukia ant delno marškinių rankovę ir Luka su siaubu stebi, kaip atsitraukusi nuo jo ji mėgina pasiekti išdavikišką kraujo dėmę. Nubraukia ją rankove, palikdama blankų pėdsaką, ir metasi atgal prie sūnaus – tą pačią akimirką koridoriuje vienas iš vyrų, stumtelėjęs kalašnikovo buože, plačiai atveria vonios kambario duris.

Ko gero, jų yra trys, nes Luka vis dar girdi iš kiemo atsklindančius kitų dviejų balsus. Trečiasis vyras kitoje dušo pertvaros pusėje atsisega kelnių užtrauktuką ir ištuština savo šlapimo pūslę į *abuelos* klozetą. Luka nekvėpuoja. *Mami* nekvėpuoja. Tupi

* Žiūrėk (isp.).

** Chavjeras Čičarito Ernandesas Balkasaras (*Javier Chicharito Hernández Balcázar*, g. 1988) – Meksikos futbolininkas.

*** Futbolo kamuolį (isp.).

**** Kvailys (*vulg.*, isp.).

abu užsimerkę ir nejuda, net adrenalino srautas sustingsta nuo jų geležinės valios tupėti tykiai. Vyras trukteli užtrauktuką, nulaidžia vandenį ir nusimazgoja rankas. Nusišluosto į gražųjį geltonąjį *abuelos* rankšluostį, kurį ji pakabina tik per vakarėlius.

Vyrui išėjus jie nejuda. Nekrusteli net išgirdę, kaip vėl sugiržda ir trinkteli virtuvės durys. Lieka vietoje, įtempę rankas, kojas, kelius ir smakrus, užspaudę akių vokus ir užgniaužę pirštus, net išgirdę, kaip vyras, grįžęs pas savo bendrus lauke, praneša, jog namas tuščias ir jis suvalgys vištos kulšelių, mat nevalia trėkti gerų kepsnių, kai Afrikoje badauja vaikai. Vyras vis dar taip arti lango iš lauko pusės, kad Luka girdi drėgną, tąsų vištos kulšis dorojančių žiaunų čepsėjimą. Jis susitelkia į kvėpavimą, stengiasi įkvėpti ir iškvėpti neišleisdamas nė garselio. Kartoja sau, kad tai – tik blogas sapnas, košmaras, kurį jau ne kartą regėjo sapnuose. Visad pabunda besidaužančia širdimi ir pajunta, kaip kūnu nusilieja palengvėjimo banga. „Tai – tik sapnas.“ Todėl kad tai – šių dienų Meksikos miestų pamėklės. Todėl kad, nors tėvai stengiasi prie vaikų nekalbėti apie smurtą, perjungia radijo stotį kaskart, kai pranešama apie dar vieną susišaudymą, ir neišduoda baisiausių savo pačių baimių, jie negali apsaugoti savo atžalų nuo pokalbių su kitais vaikais. Prie sūpynių, futbolo aikštėje, mokyklos berniukų tualete baisios istorijos plinta ir kaupiasi. Turtingi, vargšai ir vidurinėsios klasės šeimų vaikai – visi yra matę gatvėse mirusiųjų kūnų. Regėję atsitiktinių žmogžudysčių. Ir iš pokalbių vieni su kitais žino, kad egzistuoja pavojaus hierarchija – vienoms šeimoms gresia didesnis pavojus nei kitoms. Taigi nors Lukos tėvai visada rūpinosi, kad jis neišvystų nė menkiausių pavojaus ženklų, nors sūnaus akivaizdoje nepriekaištingai demonstruodavo savo drąsą, jis žinojo – žinojo, kad tokia diena ateis. Bet

tai diena atėjus nuo šito žinojimo nė kiek nepalengvėja. Praeina labai, labai daug laiko, kol Lukos mama atgniauzia sūnų už sprando laikančią ranką ir atsitraukia tiek, kad jis pastebi, jog pro vonios kambario langą sklindančios šviesos kampas pasikeitė.

Patyrus siaubą, prieš atsitokėjant akimirką apima palaima. Kai Luka galiausiai sujuda, jį užlieja staigus laimės pliūpsnis – jis gyvas. Sekundėlę pasimėgauja patankėjusiu kvėpavimu. Prispaudžia delnus prie plytelių, norėdamas pajusti jų vėsą. *Mami* susmunka, atsilošusi į sieną priešais jį, ir taip sukanda žandikaulį, kad kairiajame skruoste išryškėja duobutė. Keista dušė matyti jos išeiginius batelius. Luka paliečia praskeltą lūpą. Kraujas uždžiūvęs, bet jis krepšteli krešulį dantimis ir žaizda vėl atsiveria. Luka supranta, kad jeigu tai būtų sapnas, kraujo skonio nejustų.

Pagaliau *mami* atsistoja.

– Lik čia, – sušnabžda, – nejudėk, kol pargrįšiu. Kad man nė garselio, supratai?

Luka metasi pirmyn siekdamas motinos rankos.

– *Mami*, neišeik.

– *Mijo*, tuoj grįšiu, gerai? Pabūk čia.

Mami ištraukia ranką iš sugniaužtų Lukos pirštų.

– Nejudėk, – pakartoja ji. – Būk geras berniukas.

Lukai nesunku paklusti motinai – ne todėl, kad yra paklusnus, o todėl, kad nenori visko išvysti. *Abuelos* kieme visa jo šeima. Šiandien šeštadienis, balandžio 7-oji, jo pusseserė Dženiferė tapo *quinceañera** – tai jos penkioliktojo gimtadienio vakarė-

* Penkiolikmete (isp.) – Meksikoje ir kitose Pietų bei Centrinės Amerikos šalyse buvusi svarbi šventė: manoma, kad penkiolikos mergaitė tampa moterimi, ir ji yra pristatoma visuomenei. Kai kur tradicinėse visuomenėse tebešvenčiama.

lis. Ji apsivilkusi ilga balta suknele. Ten jos tėvas su motina, *tío* Aleksas su *tía*** Džeme, ir Dženiferės jaunesnysis brolis Adrianas, kuriam jau suėję devyneri ir kuris mėgsta sakyti, jog yra metais vyresnis už Luką, nors iš tiesų juos skiria tik keturi mėnesiai.

Prieš tai, kai Luką prispyrė į tualetą, jiedu su Adrianu spar-dė kamuolį su kitais *primos****. Motinos sėdėjo kieme ratu prie stalo, ant servetėlių pasidėjusios aprasojusias palomų**** su le-dukais stiklines. Kai praėjusį kartą visi kartu svečiavosi *abue-los* namuose, Dženiferė netyčia užklupo Luką tualete ir šis taip išsigando, kad šiandien paprašė *mami* eiti kartu pasaugoti du-ris. *Abuelai* tas nepatiko: aiškino *mami*, kad ši jį lepinanti, nes tokio amžiaus berniukas į tualetą turėtų eiti pats, bet Luka – vienturtis, todėl jam leidžiama daugiau nei kitiems.

Šiaip ar taip, dabar Luka vienas vonios kambaryje ir sten-giasi apie tai negalvoti, tačiau mintis atsėlina nekviesta: tie irzlūs žodžiai, kuriais *mami* apsikeitė su *abuella*, ko gero, buvo paskutiniai jūdviejų kada nors ištarti viena kitai. Luka kraipy-damasis priėjo prie stalo ir pašnibždėjo *mami* į ausį, pamačiusi šitai *abuella* papurtė galvą, abiem pagrūmojo pirštu ir išsakė, ką apie tai mananti. Kritikuodama ji keistai šypsodavosi. Bet *mami* visada būdavo Lukos pusėje. Susierzinusi demonstra-tyviai užvertė akis ir vis tiek atsistojo nuo stalo, nepaisydama motinos pastabų. Kada tas nutiko? Prieš dešimt minučių? Prieš dvi valandas? Luka jaučiasi praradęs laiko nuovoką.

Lauke, kitapus lango, pasigirsta nedrąsūs *mami* žingsniai, jos batai švelniai šiurena per pabiras šukes. Išsprūsta aiktelėji-

* Dėdė (isp.).

** Teta (isp.).

*** Pusbroliais (isp.).

**** Alkoholinis kokteilis su tekila, žaliųjų citrinų sultimis ir greipfrutų skonio limonadu.

mas, pernelyg išgąstingas, kad jį būtų galima vadinti aimana. Spartesniais žingsniais *mami* ryžtingai kerta vidinį kiemelį, spaudydama telefono mygtukus. Prabyla tokiu įtemptu balsu, koku jos kalbant Luka dar nebuvo girdėjęs, aukštu ir nervingu, sklindančiu iš gerklės gilumos.

– Atsiųskite pagalbos.